

SFÂNTUL IERARH CALINIC DE LA CERNICA

Copyright © Editura Iona 2018
Toate drepturile rezervate. Orice reproducere
a acestei lucrări, parțială sau integrală, prin orice mijloace,
nu poate fi realizată decât cu acordul explicit
al Editurii Iona.

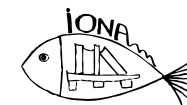
Editor: Cătălin Grigore
Autor: Mihaela Zaharescu
Ilustrator: Adela Maria Calistru
Redactor: Cristina-Alina Carp
Concept grafic: Alexandra Grigore

EDITURA IONA
București, România
Tel. 0724490846
E-mail: edituraiona@gmail.com
Comenzi online:
www.edituraiona.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ZAHARESCU, MIHAELA
Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica /
Mihaela Zaharescu ; il.: Adela Maria Calistru.
- București : Editura Iona, 2018
ISBN 978-606-8970-04-2
I. Calistru, Adela Maria (il.)
235.3

*după o poveste de Mihaela Zaharescu
cu ilustrații de Adela Maria Calistru*

În anul 1821, a început o revoltă a poporului din Valahia condusă de Tudor Vladimirescu. Acesta chema oamenii să lupte împotriva domnitorilor străini, care își cumpărau domnia de la turci, iar apoi sărăceau poporul cu biruri ca să se îmbogățească ei. Primăvara, Tudor a ajuns cu ostașii lui, pandurii, la București. Dorind să-și păstreze influența asupra țării, otomanii erau pregătiți de luptă. Ei credeau că unii revoluționari se ascundeau la Cernica și îi amenințau cu moartea pe toți cei care, fugind din București de teama turcilor, se adăposteau în mănăstire.

— Adunați tot poporul în biserică! le-a cerut Sfântul Calinic monahilor de cum a aflat veștile. Să facem priveghere ca Dumnezeu să înmoaie inimile turcilor!

Femei tinere cu copii, bătrâne credincioase, bărbați de toate vârstele s-au grăbit cu mic, cu mare în biserică, încât lăcașul a devenit în scurt timp neîncăpător. În acea noapte târzie de aprilie, s-au rugat cu toții, înfricoșați, cu o gură și cu o inimă. Dimineața, starețul Calinic și-a chemat cel mai de încredere ucenic, pe secretarul mănăstirii, monah învățat și plin de credință, și i-a zis:

— Părinte Cosma, te vei duce în tabăra turcilor și vei cere să intri la pașă! Îi vei vorbi cu multe politețuri, așa cum îi place, și îi vei spune că în mănăstire nu sunt revoluționari, ci numai popor care caută adăpost, fiindcă se teme de furia oastei turcești. Noi vom merge în biserică și îl vom ruga pe Sfântul Nicolae să te aibă în pază.

Făcând ascultare, ucenicul a pus metanie și a plecat. Când a ajuns în tabăra otomanilor, toate au mers strună. În mod surprinzător, ienicerii l-au primit cu bunăvoință, iar pașa l-a ascultat cu atenție. Monahul era un bun vorbitor și a reușit să se facă plăcut pașei. După ce s-a plimbat o vreme gânditor dintr-o parte în alta a cortului, pașa i-a răspuns apăsător printr-un tâlmaci:

— Bine, spune-i starețului Calinic că are cuvântul meu! Nu voi mai ataca mănăstirea!

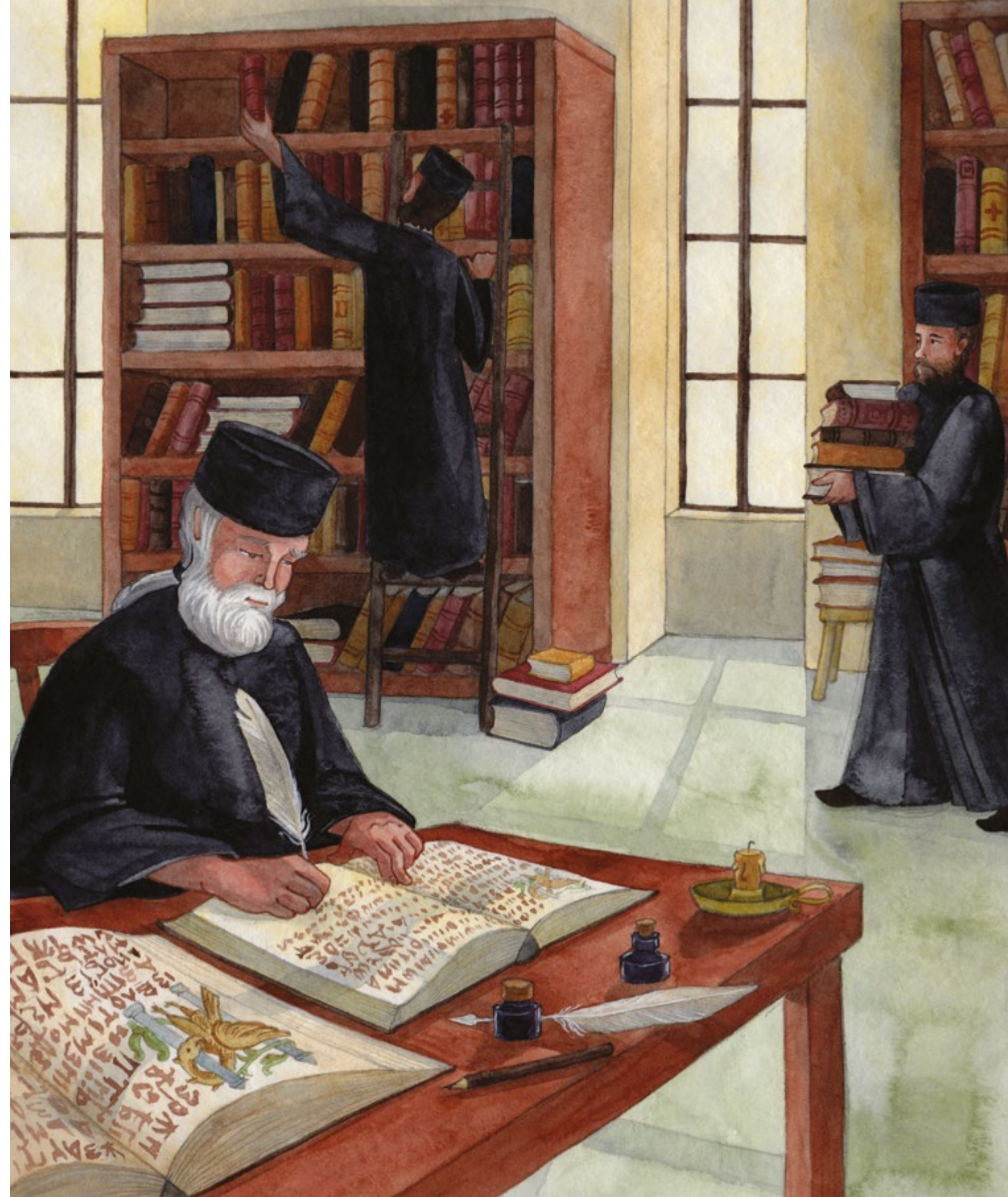
Vestea a fost primită la Cernica cu mare bucurie. Ușurați, starețul și întregul popor au dat slavă lui Dumnezeu și i-au mulțumit Sfântului Nicolae că îi scăpase de primejdie.

După o vreme, tulburarea din țară a trecut, iar monahii s-au reîntors la chilii și la ascultările lor. Vreme de 32 de ani, cât a binecuvântat Dumnezeu ca Sfântul Calinic să fie stareț al Cernicăi, neobositul ieromonah a vegheat ca din mănăstire să nu lipsească nimic din cele de trebuință. Astfel, s-a îngrijit să fie cultivat pământul cu cereale de tot felul, să se planteze livezi și vii, iar pentru hrana și îmbrăcămintea monahilor, a rânduit câțiva dintre ei care să se ocupe cu creșterea vitelor, a oilor și a păsărilor de curte. În atelierele mănăstirii, monahii torceau firele de lână și confecționau îmbrăcăminte, iar în bibliotecă, cei care știau carte copiau manuscrise și tălmăceau din scrierile Sfinților Părinți.

Sfântul era, de asemenea, ziditor și restaurator de biserici și întocmea singur planurile bisericilor pe care le ctitoria. A restaurat astfel Biserica Sfântul Nicolae din ostrovul cel mare, a ridicat zidurile împrejmuitoare ale mănăstirii și stăreția, a ctitorit Biserica Sfântului Gheorghe și a înălțat aproape toate casele din ostrovul cel mic. A întemeiat la Mănăstirea Cernica o școală de pictură bisericească și un seminar monahal. A construit clopotnița și o bolniță unde primeau îngrijire monahii bolnavi. Pentru educația copiilor, a înființat câteva școli.

O dată, plimbându-se în jurul catedralei care se ridica văzând cu ochii, se apropie de el un dulgher de-al locului, Costache.

— Preasfințite, dacă îmi îngăduiți, aș vrea să vă mărturisesc ceva, spuse omul cu inima grea în timp ce îi săruta mâna episcopului.

— Ce s-a întâmplat, meștere, care ți-e durerea? îl întrebă Sfântul cu blândețe.

— Ei, care să fie? Am un fiu epileptic. Își pierde adesea cunoștința, trebuie supravegheat mereu, ne doare inima când îl vedem cum se chinuie. În ultima vreme, nici nu se mai ridică din pat. Faceți rugăciune ca Dumnezeu să ne ierte păcatele și să se milostivească și de el! zise omul plecându-și capul.

— Mergi acasă în pace, meștere, și roagă-te împreună cu băiatul tău Maicii Domnului! îi răspunse Sfântul cu dragoste. Fie binecuvântat! Suferințele voastre se apropie de sfârșit! adăugă el. Și, când dădu să plece, îl încurajă plin de nădejde:

— Nu te îndoi, Costache! Fiul tău se va face bine!

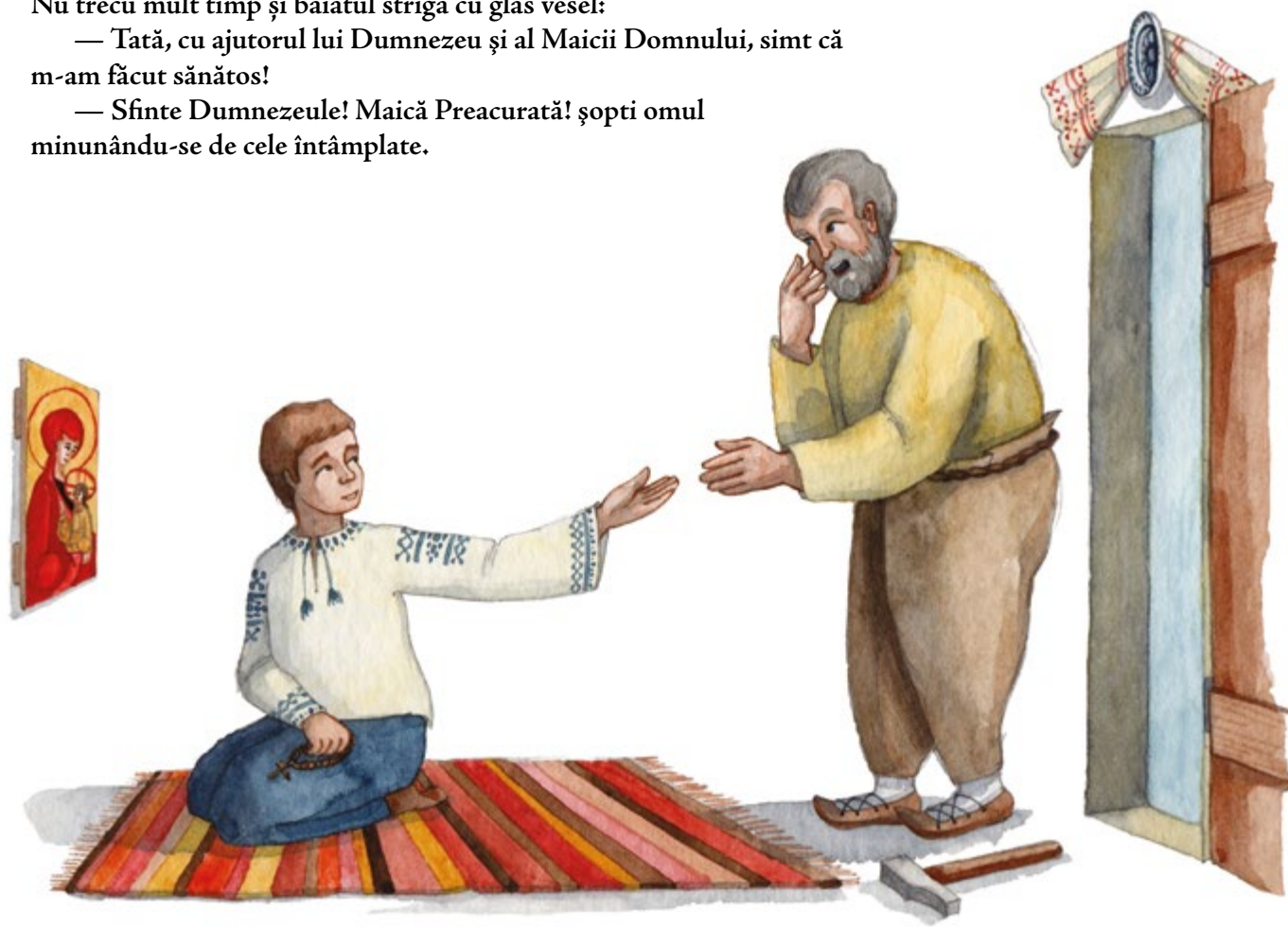
Sfântul primise înștiințare de la Dumnezeu despre gândul cu care venise omul acela la el, dar și despre ceea ce urma să se întâmple. Ajuns acasă, Costache își găsi fiul rugându-se în fața icoanei Preasfintei Maici. Băiatul se rugă o vreme, apoi îi spuse:

— Vino lângă mine, tată! L-am văzut în vis pe Ierarhul nostru cum îi cerea Preasfintei să mă facă sănătos. El mi-a spus să ne rugăm amândoi.

Cutremurat de cele întâmplate, meșterul se așeză lângă fiului său și se rugă cu durere. Nu trecu mult timp și băiatul strigă cu glas vesel:

— Tată, cu ajutorul lui Dumnezeu și al Maicii Domnului, simt că m-am făcut sănătos!

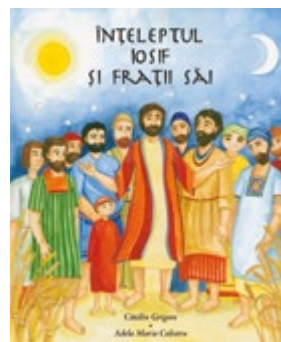
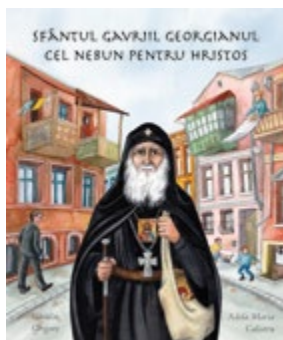
— Sfinte Dumnezeule! Maică Preacurată! șopti omul minunându-se de cele întâmplate.

Episcopul Calinic îi sprijinea mereu pe cei aflați în suferințe trupești, dar încerca din răsputeri să le arate oamenilor că, de fapt, acestea erau urmările problemelor lor sufletești. Și cum era un mare iubitor de cărți, care erau greu de găsit la acea vreme, se hotărî să înființeze la Râmnic o tipografie. Știa că în acest fel cuvintele lui Dumnezeu aveau să ajungă mai ușor la inimile oamenilor. În scurt timp, a început să tipărească numeroase cărți în chirilică fie de slujbă, fie de învățătură.

La Editura Iona au mai apărut:

Comenzi online:

www.edituraiona.ro

Tel.: 0724490846

E-mail: edituraiona@gmail.com